

2 Surján Lászlót az Európai Parlament alelnöke

3 „A Kereszténydemokrata Néppárt átlagon felüli utánpótlással bír”

6 Kiemelt felelőssége van a kereszténydemokrácia képviselőinek

12 Deák András asztalitenisz-emlékverseny ötödösör

„Nem nagy mulatság lövészárookban élni”

Kurucokról és labancokról, gyarmatosítókról és a lojális törzsfők civilizáltságáról, gazdasági szabadságharcról és gazdasági kényszerekről beszélt Semjén Zsolt a Lánchíd Rádió Szabad Gondolat című műsorában. A miniszterelnök-helyettes szerint egyetlen vitatott törvényből sem csinálnak presztízskérdést, de anélkül nem lehet tárgyalni, hogy nem tisztazzák a bírálókat, konkrétan mely pontokkal van problémájuk.

FORRÁS: LÁNCÉDRÁDIÓ – KOCSIS ÉVA ÉS HALÁSZ-SZABÓ MIKLÓS

– A háborúhoz három dolog kell: pénz, pénz és pénz. Gondolom, hogy ez a gazdasági szabadságharcnál még fokozottan igaz. Ehhez képest önök úgy vágtak ebbe bele, hogy csak adósság, adósság, adósság volt, munkanélküliség meg szegénység. Jól átgondolták ezt?

– A helyzet az, hogy nem úri jókedvünkből vágtunk bele, hanem egész egyszerűen abból a kényszerhelyzetből, hogy katasztrófális állapotokat vettünk át a Gyurcsány–Medgyessy-kormány után. Hogy mást ne mondjak, ha nem vitték volna fel az államadósságot a GDP 52 százalékáról 82 százalékára, akkor ma semmi problémánk nem lenne. Ha úgy állnánk, mint az első Orbán-kormány végén, akkor nagyfiúk lehetnénk, és tulajdonképpen mindent megtehetnénk. Nem beszélve arról: óriási erőfeszítés volt az, hogy az államháztartási hiányt felére csökkentettük

annak, mint amivel a Bajnai-kormánytól átvettük. Tehát nagyon fontos, hogy világosan lássuk: az alapvető problémáinknak két természete van. Az egyik, amit a Gyurcsány–Bajnai-kormánytól örököltünk. A másik pedig, hogy a problémáink abból is adódnak, ami az egész Európai Uniót sújtja. Magyarország egy exportorientált gazdaság, alapvetően a német gazdaságtól függ.

Senki nem gondolhatja komolyan, hogy ha a német gazdaság stagnál, akkor a magyar növekedés szárnyalna. Ha a

német gazdaság összekapná magát, és mondjuk 2-3 százalékos növekedése lenne, akkor mi is markáns növekedési pályára tudnánk állni. Egy csomó olyan dolog van, ami tőlünk – nemcsak a kormánytól, hanem Magyarországtól is – szinte teljesen független.

– Láthatóan ez az örökség nem hatja meg mondjuk az uniós politikusokat, annak ellenére, hogy a Gyurcsány-kormány idején nem kimondottan kongták a vészharangot. Az európai politika nem igazán hatódik meg attól, amit a magyar kormány szeretne elérni. Nem lett volna egyszerűbb, hogy ha olyan sarkalatos törvényeket, vagy egyáltalán olyan irányokat kihagynak vagy későbbre tolnak, amelyek az Európai Unió bajszának a rángatását jelentik? Ráadásul mondjuk nagyon sok hozadéka nincs is. Médiatörvény, jegybank-törvény.

– Folytatás a 9. oldalon –

Az európai demokrácia vagy keresztény lesz, vagy nem lesz

Orbán Viktor január 18-án az Európai Parlament plenáris ülésén elhangzott vádakra reagálva hazája nevében megköszönte Magyarországgal kapcsolatos kitartó figyelmet és a „baráti felszólalásokat”. Mint mondta: a mi eszméink keresztények, a nemzeti érzést, a családot a jövő alapjának tekintik. Ez az álláspont attól, hogy kisebbségben vagyunk vele, még európai, majd Robert Schumannt, az unió egyik atyját idézte: az európai demokrácia vagy keresztény lesz, vagy nem lesz.

FORRÁS: KDNP.HU, MNO.HU, MTI

„Ez a kormány nincs egyedül” – Négyszázezeres Békemenet Magyarorszáért

Több százezer ember részvételével, a Himnusz eléneklése után indult el a fővárosi Hősök teréről a Parlamenthez január 21-én délután a kormány melletti szimpátiáját demonstráló menet. A magasba tartott helységnévtáblák tanúsága szerint az ország különböző részei mellett érkeztek résztvevők Erdélyből és a Felvidékről is. A téren összegyűlt, kokárdás, nemzeti színű zászlókat lobogtató emberek megtöltötték az utat az Andrassy úton a Parlament felé.

FORRÁS: KDNP.HU

A magasba tartott helységnévtáblák tanúsága szerint az ország különböző részei mellett érkeztek résztvevők Erdélyből és a Felvidékről is. A téren összegyűlt emberek megtöltötték az úttestet az Andrassy úton a Hősök terétől az Oktogonig. Több helyen kisebb-nagyobb csoportok várták a menetet, sokan pedig sorfalat álltak az út mentén. A kormány mellett demonstráló korábban közzétett felhívásokban azt írták: szeretnék bemutatni, hogy nem kívánunk mást, „csak békében, egyetértésben, a demokrácia keretei között, másokat tisztelve szabadon élni”.

Swoboda elnök urat biztosítom, hogy az elmúlt 20 évből 15-öt ellenzékben töltöttem, így biztos vagyok benne, hogy ha van Európában ember, aki a politikai verseny barátja, az én vagyok – mondta Orbán Viktor.

A miniszterelnök úgy vélte, Guy Verhofstadt volt belga miniszterelnök egyetlen tényét hagyott ki az általa citált nyilatkozatból: az azt megfogalmazók a magyar liberális párt vezetői voltak. „Ez a párt az elmúlt években úgy elvesztette az emberek bizalmát, hogy be sem jutott a parlamentbe” – jelezte.

Bekiabálásoktól sem mentes beszédeben a kormányfő kiemelte: eltekint a számos ténybeli tévedés kijavításától. Csak annyit kér a magyar alkotmányt bírálóktól, olvassák el azt. „Sok újdonságot találnak majd benne, mely akár megfontolandó lehet sok európai ország számára is.”

– Folytatás a 11. oldalon –

Surján Lászlót az EP alelnöke

Az Európai Parlament január 20-i strasbourg-i plenáris ülésén szavazott az intézmény új elnökéről és alelnökeiről. A képviselők megválasztották Surján Lászlót az Európai Parlament egyik alelnökének, ami Magyarország számára is elismerés. Megválasztását követően Surján László hangsúlyozta: az uniót az utóbbi időben sok jogos kritika éri, alelnökként az alapítók szellemében fog dolgozni, s ezzel reményei szerint hozzájárul az EU tekintélyének növekedéséhez.

FORRÁS: MAGYAR NÉPPÁRTI KÉPVISELŐ-CSOPORT, EURÓPAI PARLAMENT

Az Európai Parlament öt éves törvényhozási ciklusának felénél az egyes frakciók és a parlament új-aválasztják a szervek vezetőit, tisztségviselőit. Az EP néppárti frakciója ennek keretében még decemberi tisztújító ülésén döntött alelnökjelöltjeiről, közte Surján László kereszténydemokrata képviselő jelöléséről.

„Megtisztelő számomra, hogy az Európai Parlament alelnökévé választott. Tudom, hogy ez a szavazás nem csak nekem, hanem Magyarországnak is szólt. Tapasztalom, hogy az európa-

iak egyre kevésbé bíznak az Európai Unióban. Ennek elsődleges oka, hogy az unió sok mindenben eltért attól az úttól, amelyet az alapítók kijelöltek. A magyar polgárok is egyre kritikussabbak az unióból jövő hírekkel szemben. A kritika jogos. Alelnökként az alapítók szellemében fogok dolgozni, s ezzel reményeim szerint hozzájárulok az unió tekintélyének növekedéséhez” – hangsúlyozta Surján László megválasztását követően.

A döntés értelmében az Európai Néppárt és a néppárti parlamenti frakció után az Európai Parlamentnek is van magyar alelnöke.

Mint ismeretes, az Európai Parlament első magyar alelnökévé megválasztott Schmitt Pált tavaly Tökés László váltotta ebben a pozícióban, aki azonban a közelmúltban – erdélyi elfoglaltságaira tekintettel – bejelentette, hogy nem kívánja jelöltetni magát a tisztségre. Surján László 2004 óta európai parlamenti képviselő, 2007 óta a Költségvetési Bizottság néppárti koordinátora.

A cél: tartozásmentes Bajorország 2030-ban

FORRÁS: CSU.DE

Az életminőség javítását hangsúlyozta január 25-i székfoglaló beszédében Horst Seehofer, a CSU elnöke, bajor miniszterelnök, aki megismételte: „A célom a tartozásmentes Bajorország 2030-ban.” Seehofer elmondta, szeretné, ha az öregedő bajor társadalom lehetővé tenné, hogy az aktív korosztály szabad teret kapjon a jövőbeni fej-

lődéshez, ezért őket mentesíteni kell az éves kamat költségétől, ami körülbelül egy milliárd eurót jelent. „Ez a nemzedékek közötti méltányosság” – hangsúlyozta a CSU elnöke, aki hozzátette: „Ki, ha nem a bajorok tudják elérni ezt a célt? Bajorország kilátásai kedvezőek, nagy beruházásokat teszünk a jövőben annak érdekében, hogy a fegyvelmezett fiskális politika gyümölcseit Bajorország népe élvezhesse.”

Az emlékeztetés napja

FORRÁS: CDU.DE

„Január 27-e egy különleges nap” – olvasható Hermann Grohe, a CDU főtítokára a Holokauszt Emléknapjára írott üzenetében. – „Ezen a napon emlékezünk a náci zsarnokság több millió áldozatára, gyászoljuk, akiket megfosztottak a jogaiktól a náci diktatúra alatt, üldöztek, majd meggyilkoltak a koncentrációs táborokban. A Holokauszt Emléknapja emlékeztető mindannyiunk számára, hogy ne feledjük a sötét napokat. Azt tanítja, hogy a szabadság, a demokrácia és az emberi jogok nem maguktól értődőek, újra és újra meg kell védeni őket.” A főtítokár üzenetében kitért arra, hogy a szélsőjobboldali ideológia, az antiszemitizmus és a rasszizmus folyamatos feladatát ról a társadalomra, az az

ellen történő fellépés nem csak a politikusok, hanem minden társadalmi csoport kötelessége is.

Hermann Grohe szerint a szélsőjobboldali eszmék terjedése elleni legjobb védekezés a demokrácia erősítése. Ezért a CDU fontosnak látja az oktatást, azt, hogy az iskolai tananyagban legyen több helye a demokratikus értékeknek. A szélsőjobboldali ideológiák jelentette veszélyekkel szembesíteni kell a diákokat – például úgy, hogy beszéljünk a veszélyes tanulókkal vagy látogassanak el koncentrációs táborba – így a fiatal generációk emlékezésében megmaradnak a szörnyű atrocitások, és ez bátoríthatja őket, hogy aktívan vegyenek részt a demokratikus élet alakításában.

Magyarország volt a középpontban Zlínben

2012. év január hónapjának utolsó pénteki napján a morvaországi Zlíni Kerületi Hivatal kiállítási terme adott otthont a zlíni középiskolások részére rendezett tájékoztató előadásnak, amelyet a Cseh Köztársaság Kormányának Hivatala mellett működő Eurocentrum és a Brünni Magyar Polgári Egyesület (BMPE) közösen szerveztek. A csaknem két órás előadás témája „a magyarországi aktuális események valós helyzetképe és hatásuk a nemzetközi kapcsolatokra” volt, amelyet Lelovics Pál, a BMPE elnöke tartott meg. Az előadás igényét a zlíni diákok fogalmazták meg, akik a magyarországi eseményekről tudósító kusza és gyakran ellentétes hírek alapján nehezen tudják kibogozni azt, hogy manapság mi is történik Magyarországon.

FORRÁS: BMPE

Az előadás, a Magyarországot és a magyarokat bemutató rövid „bemelegítő” adatközlés után rátért a 2010-es magyarországi parlamenti választásokat megelőző időszak fontosabb mozzanatainak ismertetésére. Tájékoztatót adott arról, hogy az 1989. októberében megtartott MSZMP-kongresszuson hogyan lett az MSZMP-ből MSZP, Magyarországon a 2002–2010-es évek között milyen gazdasági és társadalmi folyamatok mentek végbe, mi volt az „öszödi beszéd”, és ez hogyan hatott Magyarországi polgáira, a 2010-es parlamenti választásokon a Fidesz-KDNP-szövetség miért tudta megszerezni a szavazatok kétharmadát.

Hasonló elsöprő sikert ért el az 1923. évi önkormányzati választásokon Tomáš Baťa-nak, a morvaországi Zlín város haladó szellemű cipőgyárosának pártja, kinek világszerte ismert cipőgyárát 1945. december 27-én a fasiszta Németországgal való kollaboráció vádját követően (ma már nyilvánvaló, hogy a vád célirányos és hazug volt) a Beneš-dekrétumok alapján államosították.

A Brünni Magyar Polgári Egyesület fontosnak tartja azt, hogy az egyéb kulturális tevékenysége mellett tájékoztatást nyújtson a cseh- és morvaországi érdeklődőknek Magyarországról és fordítva, és ezzel a két EU-, V4- és NATO-

tagország polgárait közelebb hozza egymáshoz. Erre az előadást megelőzően jó alkalom volt a szeptember végén Zlínben megrendezett Nyelvek Európai Napja is, amelyen a BMPE elnöke által, több mint 600 résztvevő közepiskolai diák ismerkedhetett a magyar nyelvvel. Ezen a rendezvényen a BMPE jelenlétét az Eurocentrum hatékony segítségének, valamint annak köszönheti, hogy a Zlíni kerület (megye) és Vas megye között már hosszabb ideje hagyományosan jó és kölcsönösen előnyös együttműködés folyik.

„A Kereszténydemokrata Néppárt átlagon felüli utánpótlással bír”

A 2014-es választásokra, 2013. év végére szeretném, ha felépülne, és megerősödne a megyei szervezetünk, hogy helyt álljunk a Fidesz mellett a 2014-es megmérettetéseken – mondja lapunknak Antal Szabolcs, a KDNP Hajdú-Bihar megyei szervezetének december 15-én megválasztott új elnöke.

-AB-

– Váratlanul megyei elnök lett...

– Igen, váratlanul. Nagy Béla Attila hirtelen lemondott a KDNP Hajdú-Bihar megyei elnöki pozíciójáról és a megyei választmány egyhangúlag támogatott abban, hogy elnökként vezesse a jövőben a választmányt, vele az egész megyei szervezetet. A tisztújító közgyűlésen megköszöntem Bélának a munkáját. Egyébként ezt elmondhatom, hogy nem politikai tényezők miatt mondott le az elődöm, a jövőben pedagógusi hivatására fordítja energiáját. Az irányt, amelyet korábban kitűzött, megyei alelnökként én is támogattam. A jövőben folytatni kívánom ezt a lendületet, fiatalos közéleti tevékenységet.

– Akkor nem változott semmi sem a megyei szervezetben?

– Szervezetileg annyiban változott, hogy az országos választmányi küldötti tisztségemre és a megyei alelnöki helyemre új tisztségviselőt választottunk Nagy Ferencné személyében. Napi kapcsolat van a megyei elnökséggel, a megyei szervezővel, a helyi elnökkel és az IKSZ-szel is. Az év elején több alkalommal egyeztetünk és egyeztetünk az éves program összeállításán. Úgy gondolom, egy jó szervezet alapja a stratégia megalkotása, ennek jó időtervezése és sikeres végrehajtása. Az előző évben elindított közösségi programokat idén is megszervezzük. Például a májusi családi napot vagy a Hajdúhadházi Torzsás Na-

pokon való szervezeti részvételt. Szervezési kérdésben ugyanakkor van néhány új elképzelésem.

– És pedig?

– A januári választmányon több megyei elnökségi javaslatot elfogadtunk. Ezek szerint több területen műhelyeket indítunk be megyei szinten. Ennek szakbizottsági, egyfajta tagozat jellege lenne. Létrehozunk a kereszténydemokrata önkormányzati tanács (KÖT) megyei szervezetét. A napokban létrehozott Kovács K. Zoltán Idősek Körének megteremtjük, hogy Hajdú-Biharban megyében is működni tudjon. Továbbá egy mezőgazdasági-vállalkozói tagozatot hozunk létre, amely segítségével az év folyamán különböző témákban szeretnénk fórumokat, rendezvényeket szervezni. Ehhez kérni fogjuk a párt vezetőinek és szakpolitikusainknak a segítségét. Egy egyháziügyi kapcsolattartó személyéről is döntöttünk. Így a megyei szervezetünk ilyesfajta ügyeit Szabó László intézi majd. Ezekkel a szervezési lépésekkel lehet hatékonyabbá tenni a KDNP működését.

– Korábban mondta, hogy jó a kapcsolata az IKSZ-szel is. S mi a helyzet a fiatalokkal?

– Koromat tekintve fiatal vagyok. Az IKSZ megyei szervezeteivel és országos vezetőivel is jó a kapcsolat. Múlt héten Stágel Bence, az IKSZ elnöke járt Debrecenben, együtt tartottunk fórumot a Debreceni KDNP és IKSZ tagsága előtt. Sőt, tavaly a családdal el is látogattunk az IKSZ minden évben megrendezett fonyódligeti nyári táborába. Úgy gondolom, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt átlagon felüli utánpótlással bír. A megyénkben a fiatalok sokat bizonyítottak, sokat tettek a pártért és a pártszövetségért egyaránt.

– Ha jól tudom, önkormányzati képviselő is.

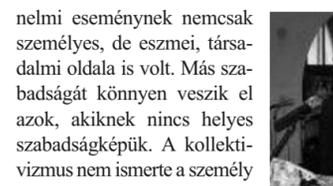
– A 2010-es önkormányzati választáson egyéni körzetet nyertem a Debrecen közelében fekvő Hajdúsámsón városában. Az önkormányzat pénzügyi-mű-

Az elhurcoltakra emlékeztek Zebegényben

A zebegényi katolikus templomban Beer Miklós váci megyéspüspök celebrálta a misét, amelyen a „málenkij robot” elhurcoltjairól emlékeztek meg január 9-én. A püspök a „vélt hatalom szánalmas bosszújáról” beszélt az ukrainai kényszer munkára elhurcoltak kapcsán. A misét követően Zebegény polgármestere, Sinkó Vilmosnének a köszöntője hangzott el, majd Szegő László dandártábornok, főhadsegéd felolvasta Schmitt Pál köztársasági elnök levelét. Ezután Harach Péter a körzet országgyűlési képviselője mondott ünnepi beszédet.

FORRÁS: KDNP.HU – BROCKHAUSER EDIT

Az elhurcoltakra emlékezünk, akik ártatlanul, egy örült eszmétől vezérelt barbár hatalom fogságába kerültek. Zebegény, Nagymaros és Kismaros polgárai voltak, szorgos, családszerető és a sváb hagyományait őrző emberek. Amikor a történelem váratlanul belépett az életükbe, megtapasztalták, hogy az ember sorsát nagyrészt a külső körülmények formálják. A fogságban tanúsított magatartások megmutatja, hogyan kezeljük az ilyen eseményeket. Az otthonról hozott erények, a hitből fakadó remény és az egymásért érzett felelősség, segítették őket, hogy többségük túlélje a megpróbáltatásokat. A szomorú törté-

nelmi eseménynek nemcsak személyes, de eszmei, társadalmi oldala is volt. Más szabadságképük. A kollektívizmus nem ismerte a személy szabadságát, korunk individualizmusa viszont gátlástalan öntörvényűsége tanít. Az akkori Magyarország önrendelkezését a kommunisták vették el. A mai Magyarország önrendelkezését azok korlátozzák, akiknek a saját profítjuk a legfontosabb. Nemcsak az országot támadják, de sanyargatják a polgárokat is. Hozzájuk társulnak azok az ultraliberálisok, akiknek gyanús minden, ami nemzeti, ami hagyományos

hogy a megyei politikában számottevők lehessünk. Mind mennyiségben, mind minőségben javulnunk kell az előttünk álló években. A politikához szervezet, tagok és munka kell. Bízom benne, hogy az eddigi 17 szervezet és a következőkben létrehozandó szervezetek munkája és együttműködése

gyümölcsöző lesz.

– Milyen feladatokat lát, amelyeket a 2012-es évben el kell végezni?

– Első és legfontosabb a szervezet-építés. Ha a jelenlegi ütemet és tendenciát tartani tudjuk, egy jól működő szervezet felépítéséhez érünk. Ennek a munkának igazából az év végén nem lesz vége, mert ezt állandóan erősíteni kell. A 2014-es választásokra, 2013. év végére szeretném, ha felépülne, és megerősödne a megyei szervezetünk, hogy helyt álljunk a Fidesz mellett a 2014-es megmérettetéseken. Másik fontos feladatnak tekintem a megfelelő utánpótlást a KDNP számára. Ehhez meg kell találnuk azokat a fiatal embereket és fiatal hölgyeket, akik szeretnék pártunkban tevékenykedni a közért. A téli időszakban szokásos ötleteléseken túljutottunk, a tervek majdnem kész állapotban vannak. Megtervezünk rövid- és középtávú céljainkat, sajtómegejelenéseinket, akcióinkat. A feladatokat részben kiosztottuk, hogy a 2012-es évben még sikeresebbek lehessünk mint az elmúlt esztendőben.

– Ha jól tudom, önkormányzati képviselő is.

– A 2010-es önkormányzati választáson egyéni körzetet nyertem a Debrecen közelében fekvő Hajdúsámsón városában. Az önkormányzat pénzügyi-mű-

szaki bizottságának a tagja vagyok. Az elmúlt másfél évben ebben a körzetben jelentős fejlődés tapasztalható.

– Mit csinál, ha nem épp megyei elnök?

– Családapa, két kisgyermek édesapja és Európa egyik vezető acélkereskedelmi cégének kelet-magyarországi értékesítési vezetője vagyok. Azt a kevés szabadidőt, melyet elfoglaltságaim mellett magaménak tudhatok, a családommal töltöm. A mai világban nagyon nagy érték a család, és szerepe még fontosabb, mint azt esetleg sokan gondolják.

– Milyen feladatokat lát, amelyeket a 2012-es évben el kell végezni?

– Első és legfontosabb a szervezet-építés. Ha a jelenlegi ütemet és tendenciát tartani tudjuk, egy jól működő szervezet felépítéséhez érünk. Ennek a munkának igazából az év végén nem lesz vége, mert ezt állandóan erősíteni kell. A 2014-es választásokra, 2013. év végére szeretném, ha felépülne, és megerősödne a megyei szervezetünk, hogy helyt álljunk a Fidesz mellett a 2014-es megmérettetéseken. Másik fontos feladatnak tekintem a megfelelő utánpótlást a KDNP számára. Ehhez meg kell találnuk azokat a fiatal embereket és fiatal hölgyeket, akik szeretnék pártunkban tevékenykedni a közért. A téli időszakban szokásos ötleteléseken túljutottunk, a tervek majdnem kész állapotban vannak. Megtervezünk rövid- és középtávú céljainkat, sajtómegejelenéseinket, akcióinkat. A feladatokat részben kiosztottuk, hogy a 2012-es évben még sikeresebbek lehessünk mint az elmúlt esztendőben.

Semjén Zsolt a Szentatya áldását kérte hazánkra

FORRÁS: KDNP.HU

Általános kihallgatáson fogadta Semjén Zsolt nemzetpolitikáért felelős miniszterelnök-helyettes január 25-én a Vatikánban XVI. Benedek pápa – számolt be a látogatásról közleményében a Miniszterelnökség. A Kereszténydemokrata Néppárt elnöke a pápa áldását kérte Magyarországra. Az egyházfő imáiról biztosította a miniszterelnök-helyettes, és áldását küldte Magyarországnak, az egész magyar népnek.

A kopjafánál az egyházi, és a politikai eljárásokon kívül Zebegény, Kismaros és Nagymaros polgármesterei, illetve a túlélők és hozzátartozók helyezték el a megemlékezés virágait.

Az IKSZ válasza az Amnesty Internationalnek

Az IKSZ azt kéri az Amnesty International-től, hogy a valóságtól és az emberi természet törvényeitől elrugaszkodott, liberális téziseiket vizsgálják felül, a magyar nemzet önrendelkezését pedig tartsák tiszteltben – áll a ifjúsági szövetség január 4-án kelt, Stágel Bence elnök és Hollik István alelnök által jegyzett közleményében

STÁGEL BENCE, HOLLIK ISTVÁN

Az Amnesty International nemrég kiadott közleményében aggodalmát fejezi ki az új Alaptörvénnyel kapcsolatban, mert véleményük szerint az nemzetközi és európai emberi jogi normákat sért. Példaként említik többek közt a házasság intézményének, mint kifejezetten férfi és nő közötti életközösségnek meghatározását, mely szerintük „megakadályozhatja, hogy a bíróságok kiterjesszék a házasság értelmezését az azonos nemű párok közötti kapcsolat elismerésére”.

Mi, fiatal kereszténydemokraták egyértelműen üdvözöljük, hogy az Alaptörvény helyesen rögzíti azt a tényt: a házasság egy férfi és egy nő közötti életközösség. A magzati élet kez-

detének meghatározása vagy a házasság fogalmának definiálása alapvetően nem jogi, hanem erkölcsi természetű kérdés. Éppen ezért üdvözöljük, hogy a parlament az általa megszavazott Alaptörvény értékeit, az európai, kétezer éves keresztény hagyományokhoz és szokásokhoz igazította, és nem pedig egy önmagából kiforgatott, új keletű emberi jogi értelmezésre alapozta az ország jövőjét.

Az Amnesty International nem az új Alaptörvénnyel, hanem a természetjoggal, az élet természetes rendjével áll vitában. Nemcsak a természet rendje, de a strasbourgi Emberi Jogok Európai Bíróság 2010. június 25-i ítélete is kimondta, hogy az „egyenmű személyek házassága” nem tartozik az egyetemes emberi jogok körébe, így az európai országok

nem kötelesek engedélyezni ezt a jogintézményt. Sajnálattal tapasztaljuk, hogy az Amnesty International is beállt azok sorába, akik az emberi természettől elszakított és végletesen kiterjesztő, hibás emberi jogi értelmezést vallanak. Ezek a szervezetek az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatában foglalt egyes alapvető jogokat és jogintézményeket azok eredeti céljával ellentétes jelentésadással kívánják politikai és ideológiai célból megtölneni.

Mindezek alapján az IKSZ azt kéri az Amnesty Internationaltól, hogy a valóságtól és az emberi természet törvényeitől elrugaszkodott, liberális téziseiket vizsgálják felül, a magyar nemzet önrendelkezését pedig tartsák tiszteltben. Magyarországon a házassághoz két igen kell és két nem.

A magántulajdon szent és sérthetetlen

Az Ifjúsági Kereszténydemokrata Szövetség őszinte csodálkozással értesült arról, hogy Gyurcsány Ferenc Miskolcon az ATV szerint azt mondta: újra kell gondolni azt a liberálisnak tekintett felfogást, hogy a magántulajdon szent és sérthetetlen. Szeretnénk tájékoztatni a MSZP volt, a Demokratikus Koalíció jelenlegi elnökét: újragondoltuk, és úgy véljük, kereszténydemokrata-konzervatív felfogás alapján a magántulajdon igenis szent és sérthetetlen – fogalmaz Stágel Bence elnök és Törcsi Péter alelnök január 25-én kiadott közleményükben.

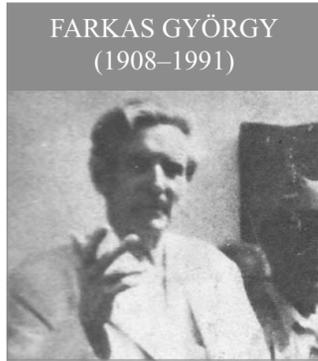
STÁGEL BENCE, TÖRCSI PÉTER

A Gyurcsány Ferenc által elfogadhatatlannak tartott Alaptörvény tisztán és világosan fogalmaz: mindenkinek joga van a tulajdonához és az az ellen intézett vagy azt közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához. Bármennyire is ellenkezik a magántulajdon védelme Gyurcsány Ferenc újszülött gondolkodásmódjával, ezt a jogot a Magyarországon fennálló demokratikus jogállam és annak biztosítékai garantálják az ő számára is. Ugyanis a Gyurcsány által elfogadhatatlannak tartott Alaptörvény szerint hazánkban a törvény előtt mindenki egyenlő.

Az Ifjúsági Kereszténydemokrata Szövetség az egyik legismertebb pápai enciklikához, a Rerum Novarumhoz, illetve a konzervatív hagyomány megteremtőjéhez, Edmund Burke-höz hasonlóan vallja, hogy a magántulajdonhoz való jog az egyéni szabadság legfőbb garanciája. Azonban azzal is tisztában vagyunk, hogy a tulajdon egyenlőtlen elosztása a társadalom természetes egyenlőtlenségéből fakad. Az ezen mechanikusan és erőltetetten változtatni akaró egyenlőségelvűdsdi sosem segített, hanem a kommunizmus zsákutcájába vezetett. Az esetlegesen igazságtalan tulajdonviszonyokon nem a gyurcsányi szocializmus módszerével, hanem megfelelő család-, szociál- és adópolitikai eszközök felhasználásával szabad változtatni.

Mi fiatal kereszténydemokraták mindig is hittünk abban, hogy demokratikus társadalom csak a magántulajdon szentségén alapulhat. Gyurcsány még most is kommunista logika szerint gondolkodik, holott a rendszerváltással véget ért az a korszak, amikor a kommunista állam elvehette az emberektől a javukat. Mindezek fényében arra szólítjuk fel Gyurcsány Ferencet, hogy álláságos, csak és kizárólag az olcsó és pillanatnyi népszerűség elérését célzó, populista és szocialista megszólalásával ne munkálkodjon a fennálló tulajdonviszonyok megbontásán.

„Tartsd meg a hitet a gyerekekben”

A Barankovics István vezette Demokrata Néppárt hajdani országgyűlési képviselői azt a kereszténydemokrata politikai és szellemi gyakorlatot ígekeztek a háború utáni Magyarországon meggyökeresíteni, amely Európa szerencsésebb felén a század második felében sikertörténetnek bizonyult. A szovjet megszállás alatt villámgyorsan kiépülő kommunista diktatúra meggátolta őket ebben, és sorsuk vagy az emigráció, vagy az itthoni üldözöttség lett. Magatartásuk és munkájuk azonban példa lehet a megújuló Magyarországon. Sorozatunkban a hajdani képviselők hozzátartozóit faggatjuk, tekintettel rá, hogy az utolsó időket éljük, amikor még köztünk vannak azok, akik a hajdani politikusok életének részesei voltak, azt közelebbről követhették, olyan emlékei birtokosai, amelyek velük végleg elvesznek. E hónapban Farkas György fia, Farkas Balázs beszél édesapjáról.

- III -

Gyerekkoromban – akkoriban Magyarorodon laktunk – apám segítségét gyakran kivitt magával a földekre. Tanítgatott, mit, hogyan kell csinálni, mikor jó a szántás, hogyan kell a búzát szórni. Egy alkalommal hosszan, pálás szemmel végignézték a földeken, és azt mondta: „Ez itt valamikor mind az apámé volt. Itt tanított engem szántani éppúgy, ahogyan őt az apja, ahogyan én, most téged.” Csak bámultam rá, akkor még nem értemtem mit is akar ezzel mondani. Ősparaszt – így nevezte magát. Annak ellenére, hogy tanult ember volt, lélekben és fejben kemény, konok, hajthatatlan magyar paraszt maradt.

Nagyanyám, apám édesanyja nagyon okos asszony volt, a tanítója kérlete is, menjen, tanuljon tovább, de ő azt felelte, paraszt akar lenni, mint az anyja. A tanító nagyot kacagott: már az vagy, annak születtél – mondta. A mama okulva saját életén, amikor látta, hogy apámnak milyen jó esze van, úgy gondolta, a születéssel kapott valamit, tanulással szerezzen többet, érjen el egyebet is. Tizenkét éves lehetett apám, amikor egész nyáron ki kellett járjon nagyapámékkal dolgozni, hogy belekóstolhasson az életükbe, és rájöjjön, érdemes tanulni. Így történt, hogy édesapám beadta a derekát, és amikor eljött az ideje, kiváltotta az örökségét, a ráeső földet a testvéreinek adta tandíjért cserébe. Jogászdoktor lett belőle. Igaz, egy percig sem praktizált. Eleinte másfelvitte az útja, később pedig nem engedték, nem lehetett. Az egyetem befejezése után Kerkai Jenővel és Ugrin Józseffel a KALOT egyik elindítója lett Szegeden, kiadványokat készített a me-

zőgazdaságban dolgozók számára, később pedig az érdi népfőiskola igazgatója lett. Igazából nem is a politika vonzotta Barankovics Istvánéhoz, a Demokrata Néppárthoz, hanem a keresztény szellemiség, a lendület, a hit, ahogyan megszervezték dolgokat, nevelték, számyaik alá vették az embereket. A politika felé 45' után fordult.

A családi legendárium része az 1948-as parlamenti felszólalása, amiben is a szovjet-magyar barátságot kellett támogatnia a DNP nevében. Hosszas unszolás árán állt kötélnék, miután valóságos „könyörgő” követség érkezett hozzánk Barankovics vezetésével. A beszédet nálunk írták közösen, úgy, hogy mindenkinek jó legyen: az elvek ne sérüljenek, és az elvárásoknak is megfeleljenek. A felszólalás alatt mindenki Fejenagyot nézte – csak így neveztek egymás között Rákosit –, hogy mit szól hozzá, meg van-e elégedve?

Persze ezekről a dolgokról csak felnőtt korunkban beszélgettünk nyíltan. Addig elkapott mondatokból, beszéd-foszlagyokból, szabályokból sejtettünk meg valamiket. Emlékszem, egyszer, az egyik családi-baráti összejövetelen székely népdalt énekeltek apámék. Amikor hazafelé mentünk a lelkünkre kötötték, hogy ezt senkinek se mondjuk.

Eleinte azt sem nagyon értettük, miért féltenek annyira bennünket, fiúkat a balhéktól, a verekedéstől. Amikor a középső bátyám összeszólalkozott a tanácselnök fiával, megtudtuk, hogy az bizony nem egyszerű gyerekes konfliktus, hanem egyenesen izgatás.

Gyerekkoromban két tüzet láttam. Az első egy cséplőgéptűz volt. Provokáció, hiszen a tüzoltókkal egyetemben

megjelent egy fekete Pobeda, elvitték az embereket, az apámat is, aki elsők között szaladt a tüzet oltani és kérdézősködni kezdtek, miként történt a dolog? Nem állt-e érdekében valakinek szándékosan felgyújtani az asztagot? Hogy-hogy nem, apám azonnal gyanús lett: neki nincs földje, viszont van múltja: osztályidegen. Órákon át faggatták. „Nagyon csúnya módszerekkel” – így mondta. De valójában – elsősorban anyám miatt, – nem sokat beszélt róla. Annyit mondott, a falnak fordulva hosszan hallgatta a záporozó kérdéseket, gúnyolódásokat. Végül nem bírta tovább és megfordult, majd azt mondta: „Idefigyeljétek, ti lelki szegénylegények, ha tudnám, akkor se mondanám meg nektek.” Puskatussal ütötték. Körülbelül öt napig volt távol.

A másik tüzet én gyújtottam. Hatéves lehettem, és elcsentem otthonról egy doboz gyufát, amivel egy szalmakazal mellett telepedtem le. Amikor láttam mi történt, rohanni kezdtem, kiabáltam: tűz van! Tűz van! Szerencsére hamar eloltották, nem történt nagyobb baj, na és a Pobeda se jelent meg. Édesanyámnak azonban szemet szűrt az ijedségem. Vallatóra fogott. Gondoltam most aztán, úgy elvernek, mint még soha. Nagyon féltem, de hazudni nem akartam, csak meg kellett mondani. Drága anyám egy újjal se nyúlt hozzám, ám arra megesketett, hogy apámnak egy szót se szólók. Jobb, ha nem tudja, mert ha kérdezzetnék, amilyen becsületos bolond, elmondaná, és ki tudja, mi bajunk eshetne.

Húsz évig tartottam titokban. Én csak elképzelni tudom, milyen politikus lehetett az apám, úgy gondolom, jó, mert nagyon értett az emberek nyelvén, és szónoki adottságoknak sem volt híján. Ezt onnan tudom, hogy minden családi összejövetelen, ünnepségen – karácsonyok, esküvők, születésnapok – nagyszerű köszöntőket mondott. Mindenki szerette hallgatni, ahogyan beszélt. Gyakran egy-egy nevezetes alkalomra még verseket is írt. A faluban megmaradt a tekintélye, hiába volt rajta bélyeg. Mesélték '56-ban az ellenséges hangulat miatt a rendőrnek el kellett hagynia a falut. Igen ám, de annyira haragudtak rá az emberek, annyi rosszat elkövetett ellenük, hogy – ha lövés számár is jó alapon – a feleségét akarták kérdőre vonni. Elindultak a házhoz, ahol a kisgyermek egyedül maradt a két kis gyerekekkel. Apám állította le az embereket, ő beszélt a lelkükre: „Micsoda keresztények vagytok ti?” – kérdezte. Megnyugtatta az asszonyt, hogy amíg ő a faluban van, nem lesz semmi baja, nem engedi, hogy bárki is zaklassa. A forradalom leverése után megjelent nálunk a rendőr. Anyám egyedül volt otthon, nagyon megijedt. Riadalma akkor hagyott alább, amikor a rendőr a doktor úr után kérdezősködött. „Ha már

doktor úr, akkor nagy baj nem lehet.” – gondolta. Neki köszönhetjük, hogy apámnak a forradalom leverése után nem esett bántódása.

Akkor már jó pár nehéz év volt a szüleim mögött. Anyám tanítónő volt, '54-ig állás nélkül. Apám alkalmi munkából élt. Napszámos volt, levélki-hordó. Minden munkát elvállalt, csak élni tudjunk valahogy, de tartotta magát egészen a hatvanas évek végéig. Akkor, ott egyszer recscent egyet. Elsősorban nem a nehéz fizikai munka volt az oka, hanem a kilátástalanság, az utak nélküli élet. Nem lehetett könnyű akkoriban egy lelkes, tette kész, elképzelésekkel teli ember számára. Súlyos asztmája lett. Gyakran kellett riasztani az orvost, aki rendszerint egy nyugtatóinjekciót adott be neki, mondván nincs a tüdejének semmi baja, a lelkét kell rendbe tenni.

Anyám ritkán mutatta ki, de neheztelt apámra. Olykor-olykor szemére hányta, hogy ki kellett volna mennünk nekünk is, mint a többieknek, de apám hallani sem akart róla. Gyakran hallottuk vitázni a szüleinket. Nem veszekedtek, csak alaposan meghányták-vetették a dolgokat. Mindig, mindent megbeszéltek. Persze voltak kivételek, de azoknak mindig okuk volt. Például amikor anyám titokban levelet írt Dobi Istvánnak, az Elnöki Tanács elnökének – aki egykor, az érdi népfőiskola hallgatója volt, és akit egyszer apám helyezett biztonságba a háború idején –, kérve, ha módja van, segítsen. Ezután került édesapám az Ikarusz értékesítési osztályára.

Közben Gödöllőre költöztünk, ahol az öreg Bója bácsi a család egyik jó barátja lett. Ez a barátság azért érdekes, mert ő figyelte az apámat. A jelentéseket szépen sorba elhozta hozzánk: „Jó lesz így, Gyurka bátyám?” Előtte vannak, amint kint ülnek a kerti asztalnál, és beszélgetnek.

Apám végül megtalálta a békéjét. Könyveket írt, helytörténeti kutatásokba kezdett, megírta szeretett faluja, Magyarorod történetét. Néprajzi munkáival országos díjakat nyert. Nyugdíjba vonulása után pedig a Gödöllői Helytörténeti Múzeumban dolgozott.

Amikor megérezte a halálát anyámnak adott egy kulcsot, ami azt a szekrénykét nyitotta, amibe a könyvekkel, publikációkkal megkeresett pénzt gyűjtötte. Édesanyám sokat perelt vele: kellene erre, arra a gyerekekre, de apám hajthatatlan maradt. Gondoskodni akart rólunk, halála után is. „Tartsd meg a hitet a gyerekekben” – ezzel búcsúzott anyámtól.

Nekem mai napig ő a példaképem. Sok mindent köszönhetek neki. Gyakran hallom az ismerősöket, barátokat keseregni: micsoda világban élünk. Én nem így látom. Én átadtam a fiamnak azt, amit én az apámtól kaptam.

A mi felelősségünk, hogy a nyugati civilizáció megerősödve kerüljön ki a válságból

Stágel Bence beszéde a Ronald Reagan születésének 101. évfordulóján rendezett megemlékezésen

Vannak előnyei is annak, ha az embert elnökké választják. Attól a naptól kezdve, hogy elnök lettem, a középiskolai osztályzataim a „Szigorúan titkos” dossziéba kerültek.

Tisztelettel és szeretettel köszöntök mindenkit az Ifjúsági Kereszténydemokrata Szövetség képviselőjében Ronald Reagan egykori amerikai elnök születésének 101. évfordulója alkalmából tartott megemlékezésen.

Amerika egykori elnöke közismert humorával egyenességre és őszinteségre sarkallta politikai ellenfeleit, a problémák néven nevezésével pedig kivívta az utókor tiszteletét és megbecsülését. Bár középiskolai érdemjegyeit lehet, hogy a „Szigorúan bizalmas” kategóriába sorolta volna, de életútja és történelmi szerepe a fiatal nemzedékek számára immáron nyitott könyvként olvasható. Ezért is vagyunk most itt, hogy a téli zimankó ellenére mi is nap mint nap megtegyük a szabadság szolgálatában lépéseinket, mint ahogy Ronald Reagan tette politikai pályafutása során. Az emlékéit idéző szobor egy olyan államférfit testesít meg, aki céltudatos és határozott lépéseket tett a hidegháborús időszak lezárásáért és a kommunista diktatúra bukásáért.

Mi, magyar fiatalok megtanultuk szüleinktől, nagyszüleinktől, milyen keserves is volt a diktatúrák igája alatt szenvedő XX. századi Magyarország, hogyan taposták sárba az emberi jogokat,

hogyan vesztette el az ország szuverenitását és lassan a jövőbe vetett hitét is.

Ám a történelem Ura úgy látszik minden korszakban példaképeket, a szabadság igazi hirdetőit küldi oda, ahol a legnagyobb a szenvedés és a kilátástal-

A választókerületekről szóló ET-határozat előrelépés az ukrainai magyar közösségnek

Fontos előrelépésnek nevezte az ukrainai magyar közösség érdekében az Európa Tanácsban (ET) a választókerületekről a közelmúltban elfogadott határozatot február 3-án Kalmár Ferenc kereszténydemokrata országgyűlési képviselő. A politikus kiemelte: az elfogadott módosító javaslat szerint Ukrajnában a központi választási bizottság úgy alakítja ki a jövőben választókerületeket, hogy az egy tömbben élő nemzeti kisebbségek egy választókerületbe kerüljenek.

FORRÁS: KDNP.HU

A kereszténydemokrata politikus sajtótájékoztatóján kiemelte: az Európa Tanács parlamenti közgyűlésének ülészakán magyar, moldovai és román kezdeményezésre elfogadott módosító javaslat azt tartalmazza, hogy Ukrajnában a központi választási bizottság oly módon alakítsa ki a jövőben választókerületeket, hogy az egy tömbben élő nemzeti kisebbségek egy választókerületbe kerüljenek. Az előző választásokon – ahol „feldarabolták a nemzeti kisebbségeket”, és több választókerületbe kerültek, esély sem volt arra, hogy akár egy kisebbségi képviselő is bejusson az ukrán parlamentbe – mutatott rá a kereszténydemokrata politikus. Megjegyezte: Kárpátján csaknem 160 ezer

magyar él, és ha Ukrajna betartja a határozatot, komoly esélye lehet annak, hogy ismét legyen legalább egy magyar képviselő az ukrán parlamentben. A módosítás ugyanakkor nemcsak a magyar kisebbséget érinti Ukrajnában, hanem a

román és bolgár kisebbséget is. Kalmár Ferenc szerint ez olyan fontos üzenet, amelyet „illik meghallani és illik követni is”. Hozzátette: a határozatnak van olyan passzusa is, amellyel figyelmeztetik Ukrajnát, ha nem tesz eleget de-

mokratikus kötelezettségeinek, annak következményei lesznek.

A képviselő beszámolt arról, hogy az előző heti ET-ülésem során szó volt az erőszakos kitelepítésekről is. Felszólalásában – mint elmondta – kitért arra: az ET még 1993-ban felszólította a szomszédos államot, hogy a kollektív bűnösségről szóló határozatokat törölje el, és segítse a nemzeti kisebbségek identitásának megőrzését. Annak ellenére, hogy Szlovákia csatlakozott az emberi jogok tiszteletben tartásán örökös strasbourgi szerződéshez, az ajánlást nem tartotta meg, és nemhogy eltörölték volna a Benes-dekrétumokat, de 2007-ben még meg is erősítették – mondta.

Kalmár Ferenc szólt arról is: határozatot fogadtak el arról, hogy hozzák létre az erőszakos áttelepítések és etnikai tisztogatások áldozatainak európai emlékközpontját. Beszámolt arról is, hogy albizottság alakult a kisebbségek védelmére.

Magyar feliratot a határon túli magyar területeken! Folytatódnak az egyházakat segítő programok

A kisebbségek jogainak tiszteletben tartása és a nemzetiségi sokszínűség táplálása Európa egyik alapvető értéke. Olyan érték ez, amelyet nemcsak a kormányoknak, a többségi nemzet tagjainak, hanem más társadalmi és gazdasági szervezeteknek is figyelembe kell venniük. A cégeknek is úgy kell alakítaniuk termékpolitikájukat, hogy segítsék a kisebbségek jogainak érvényesülését – hangsúlyozta Spaller Endre, a Kárpát-medencei Magyarországi Kereszténydemokrata Párt országgyűlési képviselője január 25-én sajtótájékoztatóján.

FORRÁS: KDNP.HU

A kereszténydemokrata politikus tájékoztatója szerint Románia, Szerbia és Szlovákia magyarok lakta területein vizsgálták meg számos multinacionális vállalat olyan termékét, amellyel Magyarországon is jelen van az adott cég. Vizsgálataik során azt tapasztalták, hogy nem mindegyikük írja rá a termékismertetőt és lejárati dátumot magyarul az adott árucikkre – mondta Spaller Endre, hozzátéve: különösen a chipsek, a csokis és a cukros üdítőitalok esetében fordul elő, hogy nincs a termékeken

magyar nyelvű felirat. A nem megfelelően címkézett cégek vezetőit levélben keresik meg, és kezdeményezik, hogy üzletpolitikájuk során vegyék figyelembe a kisebbségi fogyasztók védelmét és jogait – mondta a képviselő.

„Ha rá tudják írni az adott termékre bolgárul, ukránul, szerbül a román mellett, akkor megtehetik, hogy ráírják

magyarul is” – fogalmazott. Hangsúlyozta: ez az érintetteknek nem kerülne semmibe, de több millió fogyasztó az anyanyelvén tájékozódhatna a fogyasztóvédelmi szempontból fontos kérdésekről.

A kisebbségi jogok védelme európai alapérték, ha ezt semmibe veszik, nem beszélhetünk európaiságról – jelentette ki Spaller Endre.

Újságírói felvetésre a kereszténydemokrata országgyűlési képviselő azt mondta, nem hiszi, hogy ez gazdasági szuverenitást sértene, hiszen az érintett termékek már most is

többnyelvűek. Az MTI kérdésére elmondta, hogy a témában nagyon sok panasz érkezett hozzájuk. Spaller Endre maximum egyéves türelmi időt adna az érintett cégeknek, ezt követően, ha nem lesz változás, további lépésekben gondolkodnak. Egyik lehetőségként említette, hogy elindítanak egy honlapot a pozitív példák bemutatására.

FORRÁS: KDNP.HU

Az egyházi, nemzetiségi és civil társadalmi kapcsolatokért felelős államtitkár a sajtótájékoztatón felidézte, hogy az elmúlt másfél évben igyekeztek a szocialista kormányok alatt az egyházakat ért diszkriminációt megszüntetni, és öt olyan programot indítottak, amelyek a Kárpát-medencében 750 egyházi kezdeményezést támogattak. Ezek között voltak épületfelújítások, kulturális és ifjúsági programok vagy a szórványterületeket érintő kezdeményezések, valamint szociális és karitatív feladatok.

Úgy fogalmazott, hogy az évtizedek óta példa nélküli, több mint kétmilliárd forint keretösszegű programokat az idén is folytatják, és ezek „folyamatosságában, kiszámíthatóságában” gondolkodnak, miután a múlt évben is 10-15-szörös volt az igénylés.

Az államtitkár arról is beszélt, hogy maximum egyéves türelmi időt adna az érintett cégeknek, ezt követően, ha nem lesz változás, további lépésekben gondolkodnak. Egyik lehetőségként említette, hogy elindítanak egy honlapot a pozitív példák bemutatására.

folyamatos párbeszéd révén „általános elégedettséggel fogadta el a parlament” a civilekről és a nemzetiségi jogokról szóló törvényt, és bár az egyházi törvény „kissé hektikusabb elfogadást jelentett”, de „Európában közepesen szigorú törvényként minden feltételnek megfelel”.

Sikerült lezárni az egyházi kárpótlás húszéves folyamatát, az idén ezt egy konferencia keretében is értékelik. Támogatást kaptak a határon túli anyanyelvi pasztorációs feladatokat végző egyházak, továbbá az egyház hitoktatói, közgyűjtőmennyi tevékenységét emelt költségvetési keretösszegeből támogatták – sorolta az elért eredményeket az államtitkár.

Ezeket a programokat idén is folytatják, de az új köznevelési törvénnyel bevezetett, a kötelező etikaoktatás helyett választható hit- és erkölcstan tantárgy kidolgozásával is foglalkozni fognak az egyházakkal egyeztetve. Ugyancsak feladatot ad az államtitkárságnak az új adórendszerrel összefüggésben az egyházi kapcsolattartás teljesén új jogi alapokra épül. Emlékeztetett arra, hogy a

– Folytatás az 1. oldalról –

– Kezdjük itt a végén. Látható, hogy azoknak az érveknek, amelyekkel Magyarországot támadják, semmiféle ténybeli alapjuk nincsen. Én nem gondolom azt, hogy presztízskérdést kéne csinálni egy törvény megváltoztatásából. De ahhoz, hogy valamit megváltoztassunk, két dolog azért kell. Az egyik az, hogy legyenek olyan jók és mutassák meg: melyik törvény melyik paragrafusának melyik részét kifogásolják, és az miben ellentétes az Európai Unió bármelyik értékével. Ilyen konkrét megfogalmazással én még nem találkoztam. Retorikai szinten ismétlik azt, amit a magyar ellenzék mond, és amit az európai balliberális oldal reggeltől estig imamalom-szerűen ismét. A másik pedig a kettős mérce. Ez elfogadhatatlan.

Például a médiatörvény esetében én azt mondom, hogy ha van egy olyan pont benne, ami csak Magyarországon létezik és ellentétes lenne az unió bármelyik értékével, akkor azt készek vagyunk átgondolni. De az a helyzet, hogy a médiatörvényről is beigazodott, az európai uniós országok jelentős része szigorúbb médiaszabályozást csinált, mint a magyar. Az az egy nem megy, hogy Magyarországon olyat kérjenek számon, ami más országok esetében nem okoz problémát. Hogy miért folyik ez a támadás Magyarországot ellen? Azt gondolom, ennek két oka van. Az egyik az, hogy Magyarországot meglepett néhány olyan dolgot, ami bizonyos banki és multinacionális cégek extraprofitját érinti. Őket nem az zavarja elsősorban, hogy Magyarországon mi van. Mert ezt mellényzsebből kifizetik. Hanem az zavarja őket, hogy ha Magyarországot ezt meglepi és sikeresen tudja meglepni, akkor más országok ezt átvesszik, mert az európai uniós polgárok óriási többsége ezzel érkölesleg és politikailag is egyetért. Például mondjuk a bankadók kérdésében nem az a probléma számukra, hogy Magyarországon megadóztatjuk a bankokat. Hanem az, hogy ha a bankok adót fizetnek Magyarországon, akkor adót fognak fizetni előbb-utóbb Lengyelországban, Franciaországban és máshol is. Látható, hogy az egész Európai Unió bevezette már. Érdemes azért az is megfontolni, hogy – természetesen nem állítva direkt analógiát, csak inkább mondjuk a történelmi tapasztalatokat előhozva – mondjuk Cecil Rhodes Svájc-földön annak idején nem azokat a fekete törzsfőnököket szerette, akik harcoltak a népkért, hanem azokat dicsérték meg civilizáltságukért, akik üveggyöngyöket adtak el a népket és a földjüket. Az a történelmi tapasztalat – végigtekintve az emberiség történetén –, hogy a gyarmattartók soha nem szerették azokat a törzsfőket, akiknek idején a gyarmatok föllázdáltak a gyarmattartókkal szemben. Nincs direkt

analógia, de azért létezik bizonyos történelmi áthallás.

A másik, amiben Magyarország helyzete különbözik számos más országtól, az az – nehéz szívvel, de ki kell mondani –, hogy a magyarországi ellenzék egy része, a balliberális ellenzék egy része, kifejezetten nemzeti érdekekkel ellentétes propagandát és politikát folytat. Nemcsak a magyar kormányt támadják, hanem Magyarországot is támadják. Ez például Szlovákia vagy Románia esetében elképzelhetetlen. Elképzelhetetlen az, hogy külföldön bármelyik román párt Romániát gyalazza és Romániát támadja, mondván, hogy Románia és a románság rasszista és szörnnyű nép, és kicsoda szörnnyű állapotok vannak. A probléma az, hogy a magyarországi ellenzék egy része Magyarországot és a magyar népet ellen folytat gátlástalan propaganda-hadjáratot. És ez a kettő adódik össze.

– Viszont most megint ott tartunk, ami a kiindulópont volt: vajon kellően tudták-e, hogy mivel néznek szembe. Önöknek tudniuk kellett, hogy az ország milyen gazdasági állapotban van. Azt is lehetett tudni, hogy – maradván a háborús analógiánál – ha az ember szabadságharcot vagy hadjáratot indít, akkor a hátszágban biztonságának kell lennie. Ehhez képest Önöknek már történelmi tapasztalatból is tudniuk kellett, hogy a magyarországi balliberális ellenzék igencsak hajlamos a külföldi panaszokdásra. Azt is tudniuk kellett, hogy ha gazdasági érdekeket sértenek, akkor azt retorziók követhetik, főleg hogyha az ország kiszolgáltatott helyzetben van. Azzal is tisztában kellett lenniük, hogy ezeknek a köröknek jelentős befolyásuk van az európai politikai körökre. Mentek előre, most meg annyira elmentek a falig, hogy gyakorlatilag az ország sarokba van szorítva.

– Hát a helyzet az, hogy sok választásunk nem volt. Vagy a bankokra és a nagy cégekre terheljük 2010-ben a terheket, hogy elkerüljük az összeomlást, amit a Gyurcsány-Bajnai-kormánytól örököltünk, vagy pedig az emberekre. Az a helyzet, hogy a magyar társadalom és a magyar emberek ilyen terheket nem bírtak volna ki. Nem arról volt szó, hogy egy kormányülésen azt mondtuk: na, kurucok előre, jól befűtünk ezeknek a labancoknak! Nem arról van szó. Nekünk sem nagy mulatság ez az egész. Senkinek nem nagy mulatság egy lövészárkban élni. Senkinek nem nagy mulatság az, hogy a füle mellett röpködnék a golyók. Tele vagyunk már sebekkel, és emellett a hátszágából a szuronyokat még a hátunkba is szúrják. Nem nagy mulatság ez. Nekünk is egyszerűbb lenne azt mondani, hogy hát igen, persze, egyezünk ki, legyenek kompromisszumok.

Persze. Csak az a helyzet, hogy akkor ezeket a terheket az emberekre kell rakni. De ők további terheket nem bírnak ki.

Azt gondolom, hogy jöjjön, aminek jönnie kell, de az nem lehet, hogy üveggyöngyökre – visszatérve az előbbi analógiára – a népket és a földünket kiárusítsuk. A nemzeti érdekeinket kell védeni. Olyan helyzetben vagyunk, hogy ha ezt nem tesszük meg mi, rajtunk kívül senki nem fogja. Azt gondolom, óriási eredmény és erőfeszítés volt, hogy el tudtuk kerülni Görögország sorsát. Görögország papíron persze egy létező, szuverén ország. Gyakorlatilag a szuverenitás teljes mértékben már réges-régen nincs meg. Mi a történelem színe előtt egyszerűen nem tehetjük meg azt, hogy nem próbáljuk megvédeni a szuverenitásunkat. Eközben az ellenzék egy része, amelyik nem a nemzeti szempontokat nézi, perverz módon ujjong, hogy Magyarország nehéz helyzetben van. Bizonyos szereplők esetén nem lehet nem látni az önelégült vigyort. De megjegyzem, ezt már megcsinálták 1919-től, tehát már láttuk ezt a mutatványt. Ráadásnak megszokták, hogy Moszkvába szaladgálnak akkor, ha valami nem tetszik.

– Brüsszel olyan, mint Moszkva?

– Abban a tekintetben igen, hogy volt, aki Rákóczi idején Bécsbe szaladgált, más meg Moszkvába az 50-es, 60-as és 70-es években. Most pedig Brüsszelbe és Washingtonba. De egy dolog biztos: a magyar nemzeti érdekeket Magyarországon kívül senki nem fogja képviselni. Ezért nincs is értelme annak, hogy haragudjunk az IMF-re vagy a bankokra, mert ők a saját racionális, pénzügyi szempontjaikat nézik. Ők minél nagyobb extraprofitot akarnak. Ők nem abban érdekeltek, hogy Magyarországon egy faluban legyen iskola, meg legyen múzeum, meg legyen történelemtanítás. Őket az érdekli, hogy minél nagyobb kamatot tudjanak kiperéselni. Nekünk pedig mint magyar kormányknak az a feladatunk, hogy a magyar nemzeti érdekeket képviseljünk.

– Erre a nemzetféléstésre vagy a nemzeti érdekek képviseletére mondja azt a Jobbik, egészen konkrétan az elnökiük, Vona Gábor, hogy ki kell lépni az Európai Unióból. Ha ekkora a konfliktus, ott kell hagyni a bulit.

– Ez egy érzelmi reakció, de mi történik másnap?

– Önnek nem volt ilyen érzelmi reakciója?

– Miniszterként egyszerűen nem tehetem meg azt, hogy érzelmi reakcióim legyenek. Itt egyébként két téveszme él. Az egyik a balliberális oldalé, amely úgy tekint az Európai Unióra, mint a magyar

történelem beteljesülésére és céljára. Ez egész egyszerűen egy tévedés. A magyar történelemnek önmagában létezik a célja, nem pedig valamilyen nemzetközi szervezetben. A másik tévedés pedig az, ha valaki érzelmi indulatból ellenségesen viseltetik például az Európai Unió iránt. Ezt – érzelmileg – bizonyos szempontból megértem, főleg ha arra gondolok, hogy érdekes módon ennek az uniónak nem jelentett problémát az, ha Szlovákiában olyan nyelvtörvényt hoznak, hogy egy magyar orvos nem beszélhet magyarul a magyar asszisztensével vagy betegével. Vagy a mélyen tisztelt Európai Unió nem érezte problémának, hogy Sólyom László köztársasági elnököt nem engedik be a schengeni határon belül Szlovákiába. El nem tudom képzelni, hogy mondjuk Elzász-Lotaringiában egy német orvos ne beszélhetne németül, vagy hogy Angela Merkel kancellár asszonyt ne engednék be egy német nemzetiségi rendezvényre. Nálunk ez megtörtént Szlovákia vonatkozásában. Tehát bizonyos érzelmi reakciókkal megérett az ember. Csak az a helyzet, hogy azt kell látnunk: ha nincs Európai Unió, akkor mi van? Akkor hol vagyunk? A posztszovjet érdekszférában? Vagy az orosz érdekszféra és az unió között, a senki földjén?

Én is rendkívül kritikus vagyok a brüsszeli bürokráciával szemben, főleg amikor soha senki által meg nem választott emberek ítélik meg a szuverén népet által megválasztott kormányok felett. De a magyar nemzetnek józan, racionális szempontból mégiscsak az az érdeke, hogy az Európai Uniót belül próbálja érvényesíteni nemzeti érdekeit. Mert ha most daczból, dühből megfogadnánk azt, amit Vona Gábor mond, akkor mi történik másnap? Mi történik, ha megfogadjuk, amit a Jobbik mond, és nem fizetjük vissza az adósságot? Akkor hány forint lesz az euró? Mi lesz a munkahelyekkel? Hogy lesz magyar export? Hogy lehet finanszírozni az államháztartást? Tehát ezer olyan kérdés van, ami nem érzelmi kérdés. Az, hogy menjenek a fenébe, nem politikai álláspont. Mi felelősek vagyunk az emberekért. Bármilyen kínos és keserves is, az Európai Uniót belül kell nemzeti érdekeinket képviselni. Nem szabad engedni azoknak, akik az önfeladást akarják elérni, de annak sincs sok értelme, hogy fejfel nekirohanjunk a betonfalnak. Mert amíg még a saját fejünket törjük szét, az egy dolog. De itt az a helyzet, hogy egy nemzetért, egy nemzet életlehetőségéért vagyunk felelősek. Itt pedig nincs helye érzelmeknek, csak a józan racionalitásnak, amely nem a presztízsszempontokat nézi, hanem kifejezetten azt, hogy az adott pillanatban mi használnál a legtöbbet a magyar nemzetnek, anélkül hogy hosszú távú életérdekeinket feladnánk.

– Csak éppen a nemzeti érdek és a nemzeti szuverenitás egyes esetekben ütközhet. Itt van például az, amit az Európai Bizottság kér Magyarországtól. A hitelkeret fejében már három törvényt át-dolgozását-visszavonását említették is: a jegybanktörvényt, az adatvédelmi ombudsmannak a külön pozícióját, illetve a bírók nyugdíjazásának kérdését. Hogyan döntenek? Megfelelnek nekik?

– A kiindulópont az, hogy nem kell presztízs-kérdést csinálni a dolgok nagy részéből, ugyanakkor vannak olyan végső valóságok, amelyek nem adhatók fel. Mert ha azokat feladjuk, akkor önmagunkat adjuk fel. Ami soha nem vezetett jóra. Tehát én azt mondom, hogy késznek kell lenni akár a törvény megváltoztatására is abban az esetben, ha bemutatják, hogy melyik törvény melyik paragrafusának melyik része milyen európai uniós értékkel áll ellentétben. A másik pedig, hogy ilyen csak a magyar jogszabályban található. De az nem megy, hogy olyan európai uniós politikusok kérnek számon Magyarországon olyan dolgokat, ami az ő országukban sokkal durvábban szabályozott. Például a már említett média- vagy az egyházi ügyi törvény ügyében. A helyzet az, hogy az Európai Unióban az egyházi szabályozás lényegesen szigorúbb, mint Magyarországon. Hogy mást ne mondjak, például az ortodox országok egyházi törvényében vastagon benne van az, hogy az adott egyház lényegében privilegizált helyzetben lévő, kvázi államegyház: Romániában a román ortodox egyház, Görögországban a görög ortodox egyház és így tovább. A magyar egyházi törvényben olyan mondat nincs, hogy Magyarországon a katolikus vagy a református egyház államvallás lenne, vagy államegyház. Angol barátaink számon kérték rajtunk, hogy az anglikán egyház miért nincs elismerve egyházként. Megjegyzem, én például támogatom, hogy az anglikánok el legyenek ismervé egyházként, és soha nem mondtuk azt, hogy a jelenlegi 14 egyház mellett ne ismernék el másokat. Folyamatosan bővílni fog a lista mindazokkal, amelyek megfelelnek a feltételeknek, és amelyeket az Országgyűlés elfogad. Meggyőződésem, hogy az anglikánok ezek között lesznek. De akkor ezzel az erővel én is megkérdezhetném angol barátainktól, hogy ők emberi jogilag helyesnek tartják-e, vagy elfogadhatónak, hogy ha valaki katolizál egy bizonyos állásban, akkor elveszíti az állását azért, mert a lelkiismereti szabadság alapján katolikussá lesz. Jelen esetben, például az angol királynő esetében ez a helyzet. Ha a királynő katolizálna, akkor elvesztené a trónját. Vagy mondok egy másik példát. Franciaországban egyáltalán nincsenek egyházak. Franciaországban a katolikus egyház egyesületként működik. Tehát nem érthető, hogy miért pont a magyar egyházi törvényt támadják, amikor az uniós országok tekintetében sokkal kevésbé liberális a szabályozás, mint Magyarországon.

– Talán azért, mert korábban itt kétféle liberális volt a szabályozás, például Hillary Clinton kedvenc metódusai is éltek és virultak, most meg hirtelen elveszik tőlük a korábban meglévő státuszt. Tehát míg máshol ezek a jogok korábban sem voltak meg, nálunk most, a rendszer átalakulása miatt egyesek partvonalon kívülre kerülnek, egyesek meg bizonytalan helyzetbe, míg egyelőre csak 14 egyház van elismert státuszban.

– Megint előrebocsátom azt, hogy én személy szerint teljes mértékben egyetértek azzal, hogy a metodista egyház egyház legyen, hiszen a metodista egyház nyilvánvalóan történelmi, protestáns felekezet, és biztos vagyok abban, hogy rövid időn belül el lesz ismervé Magyarországon egyházi státuszban. De azért azt senki nem gondolhatja komolyan, hogy normális állapot uralkodott Magyarországon, amikor háromszázhatvan-valahány egyház volt. Ilyen a világon nincsen.

– Talán az Egyesült Államokban.

– Ott egészen más a helyzet, mert költségvetési támogatás, alanyi jogon való egy százalék, vám-, illeték- és egyéb kedvezmények egyáltalán nincsenek. Megjegyzem, hogy azoknak a felekezeteknek és vallási közösségeknek, amelyek Magyarországon egyesületként működnek, semmivel nincsen kisebb vallás szabadságuk, mint bármelyik Egyesült Államokbeli felekezetnek vagy egyháznak. Nálunk a problémák abból adódtak, hogy 1990-ben egy olyan szélsőséges, nem is liberális, hanem anarchista szabályozás született, hogy ha például mi hárman összeállunk és teszünk egy nyilatkozatot, hogy van száz azonos, mondjuk Szent Mikrofón-hívó, akkor mi hárman megalapítottuk a Szent Mikrofón Egyházat, és ettől kezdve a katolikus egyházzal azonos státuszban vagyunk. Vám-, áfa-, illetékmentesség illet meg, az egy százalékot fogadnt tudjuk, kiegészítő normatívára vagyunk jogosultak, hogy ha mint „egyház” iskolát csinálunk, szociális intézményt, vagy bármit. Hát azért az nem normális dolog, hogy egy kupleráj azt mondhatja, hogy ő termékenységi kultuszt folytat, és nem prostituáltak dolgoznak, hanem papnők,

és nem üzleti bevétele van, hanem stóla-pénze. Az nem normális dolog, hogy egy autójavító kft. azt mondja, hogy egy kicsit raktározza, de ettől kezdve a kipu-fogócsöveket mint kegytárgyakat vámtentesen forgalmazza. Azt, hogy ez tarthatatlan volt, józsan ésszel nem lehet vitatni. Most az a kérdés, hogy a háromszázhatvan-valamennyiből 14 legyen vagy 30. De ez a 14 is sokkal nagyobb szám, ha tetszik, liberálisabb, mint számos európai uniós országnak az egyházi szabályozása, és érdekes módon azokat nem támadják. És emiatt megismétlem: konkrét törvénypontra mutatassanak rá, amelyik nem tetszik, de az nem megy, hogy sok uniós országban sokkal szigorúbb a törvény.

– Akkor ez azt jelenti az IMF-tárgyalásokra vetítve, hogy az asztal egyik oldalán azt várja Fellegi Tamás, vagy aki magyar részről tárgyal, hogy akkor fiúk, mutassátok nekem, itt van előttem a törvény, és akkor nézzük át tematikusan,

hogy mi az, ami rossz? Ez hogy néz majd ki a gyakorlatban?

– Az uniónál és az IMF-nél is annak kell lenni a kiindulópontnak, hogy nekik le kell tenni, melyik törvény melyik pontjának melyik része ellentétes ezzel meg ezzel.

– Na de ezt elképzelhetőnek tartja az elmúlt

másfél év fényében? Amikor ha végig-nézek egy bármilyen brüsszeli parlamenti tudósítást, minden konkrétum nélkül támadják a törvényeket. Azt gondolja, hogy most előszedik majd a konkrétumokat? Eddig titokolták?

– Azt ígérték, hogy ezt le fogják tenni az asztalra. Ameddig nem mondják meg, hogy konkrétan mi nem tetszik, akkor azt hogy tudnánk megváltoztatni?

– De az a helyzet, hogy nem ugyanolyan pozícióból tárgyal az unió meg Magyarország. Mert mi kérünk pénzt, ők meg vagy adnak, vagy nem.

– Azért az unió sem tehet meg bármit. Ott is vannak szabályok. Ott is ki kell állni azért az emberek elé. Nem úgy megy, hogy néhány brüsszeli bürokrata úri jókedvűből vagy különböző érdekeltségűből kifolyólag bármit megtehet. Egy tárgyalás nem történhet másképpen, mint hogy be kell mutatni, mi az, amit sérelmeznek. Ugye azt ígérték, hogy ezt pár napon belül megteszik. Ezt mi meg fogjuk vizsgálni, ha igazuk van benne, akkor szerintem nem kell presztízs-kérdést csinálni, akkor meg kell változtatni – de akkor a helyzet a következő: vagy mindenki, vagy senki. Tehát hogyha Magyarországon változtatnia kell,

akkor ugyanígy kell tennie a többi uniós országnak is, ahol ilyen a szabályozás.

– Ki kell állniuk az emberek elé – mondja. Igen, de a magyarok elé kell kiállniuk. A saját választóiuk elé kell csak, akik azt olvashatták az elmúlt másfél évben, de főleg az elmúlt hetekben, hogy itt egy, a 30-as évekbe visszacsúszó ország van. Az ottani közvélemény már be van hangolva. Olyan cikkek szinte nem is jelennek meg, amelyek Magyarország mellett szólnának. Azért az valahol a magyar diplomácia kudarc, hogy a konzervatívnak nevezett Die Weltben is Magyarország-ellenes cikkek jelennek meg, a másik álláspont pedig nem. Ezen miért nem tudnak változtatni?

– Azt gondolom, hogy sokkal erőteljesebben kellene válaszolni a Magyarországot ért gyalázkodásokra és rágalomokra. Ha kell, ugyanúgy, ahogy az ellenfeleink és ellenségeink megfizetnek újságírókat, nekünk is kellene elhelyeztetni cikket. Személy szerint próbálom elérni azt is, hogy a határon túli magyarságból az, aki megfelelő pozícióban van, írjon cikkeket. Emellett a nagykövetségeinknek is sokkal harcosabban kellene fellépniük, akár helyreigazítás és egyéb cikkek formájában. De azért a következőt látni kell: különböző okokból kifolyólag a német sajtó a legellenesébb.

Ebben a rasszizálásban nyilvánvalóan van egyfajta történelmi felelősségáthárítás is, tudatosan vagy tudattalanul. De más a sajtó, pláne a bulvársajtó, és más dolog az, amikor az Európai Uniónak vagy akár az IMF-nek kell egy álláspontot képviselnie. Ott azért nem lehet megtenni azt, hogy pusztán politikai lözöngök hangozzanak el.

– Ha már a sokkal harcosabb hangot sürgette: nem gondolja azt, hogy Brüsszelben élő diplomatainknak sokkal határozottabban kellett volna megszólaniuk például a szlovákiai magyarság ügyében? Mert az mégiscsak tarthatatlan, hogy hosszú ideje ide-oda tologatjuk azt, mi lesz a Szlovákiában élő magyarok állampolgársági ügyével, és megnyugtató válasz láthatóan még nem született rá.

– Ez a lehetetlen állapot a két szocialista kormány idején alakult ki. A Gyurcsány-kormány és a Fico-kormány idején, és hozzáteszem, a Fico-kormány még különösen terhelt volt a tekintetben, hogy egy virtuálisan valóban fasiszta párttal, vagy legalábbis fasiszta párttal volt koalícióban, a Slobodan Nemzeti Párttal. Ők hozták azt a szlovák ügynevezett ellentörvényt, amely az állampolgárság elvesztésével fenyegeti meg azokat, akik felveszik más ország állampolgárságát. Ez a jogszabály tarthatatlan: részint emberi jogi szempontból, de politikai szempontból is. Mert az a helyzet, hogy nemcsak a magyarokat sújtja, hanem egy csomó olyan echte szlovákot is, akiknek semmi köze nincs a magyarügyhöz. Csak időközben megkapták az amerikai, a kanadai, izraeli stb. állampolgárságot.

A választásokig biztos, hogy nem lesz ebben előrelépés. De azért azt is látni kell, hogy a két jobbközép kormány idején, az Orbán-kormány és a Radicóvá-kormány idején a szlovákok tettek kísérletet ennek a megváltoztatására, csak egy belső áruházból kifolyólag a Radicóvá-kormány nem tudta az ígérteit megvalósítani. Ráadásul annak a koalíciónak a pártjai egymás riválisai voltak a szavazatokért. Azt gondolom, hogy ha Fico pártja megnyeri a következő választást – ami benne van a pakliban –, akkor Slotát nem fogja még egyszer bevinni. Továbbá azt is érdemes megfontolni, hogy szerintem Robert Fico az európai szocialistáknál szeretne pozíciókat és befolyást szerezni. E tekintetben pedig mind Szlovákiának, mind Robert Ficónak jól jönne a magyarokkal való megállapodás. Egy kétharmados magyar kormány és egy Fico-kormány, bármilyen elvi ellentéteink is vannak, nyilvánvalóan tud tárgyalni, mint egy olyan koalíció, aminek állandóan belső harca van.

De azt szeretném hangsúlyozni, hogy mi a magyar állampolgársági törvényt nem fogjuk megváltoztatni. Azért nem, mert egyrészt akkor más is jöhetne azzal, hogy az ő kedvéért is változtatnánk meg, másrészt mert ez az állampolgársági törvény minden szempontnak megfelel. Abszolút emberi jogokon nyugszik, és hogy mást ne mondjak, lényegében azonos a szlovák állampolgársági törvénnyel. Szlovákia olyan állampolgársági törvényt hozott jóval előttünk, amely szerint a világban bárhol lakó szlovák úgy lehet szlovák állampolgár, hogy egy percet nem kell Szlovákiában laknia. A Magyarországon élő szlovákok is – nagyon helyesen – megkaphatják és meg is kapják a szlovák állampolgárságot. Részt vehettek és részt is fognak venni a következő szlovák választásokon, amire egyébként a szlovák állam is biztatja őket, megint azt mondom, hogy nagyon helyesen. Na most hogyha Szlovákia kiterjesztheti a Magyarországon élő szlovákokra a szlovák állampolgárságot szavazati joggal együtt, akkor milyen

alapon mondja azt, hogy mi ugyanezt nem tehetjük meg?

– Amikor tavasszal az előző interjú készítettük Önnel, akkor azt mondta nekünk: „megyünk előre, mint a tank”, és példaként hozta fel, hogy az ország elkezdte az államcsődöt, megszabadult az IMF-től; csökkentették az adókat, egyensúlyba hozták a költségvetést, miközben növekedési pályára állították az országot. Emellett még számos vívmányt említett: ezeket azért emeltem ki, mert sok szempontból már megkérdőjelezzük őket. Az emberek azt látják, hogy az euró 320 forint fölé kerül, a benzin ára rekordokat dönt. Sokan azt mondják: pokolba a gazdasági meg egyéb szabadságharc, gyarmatként is – Ön használta ezt a hasonlatot – boldogabban lehet élni, mint hogyha valaki egyfolytában konfrontációban van.

– Az a helyzet, hogy amit elmondtam, az mind tényszerűen igaz.

– Még mindig? Áfaemelés volt, az IMF visszajön, éppen az Önök hívására...

– Nem hiszem, hogy minket lehet felelőssé tenni azért, hogy a német növekedés helyett stagnálás van. Nem hiszem, hogy minket lehet felelőssé tenni azért, hogy az Európai Unió történetének a legnagyobb válságát éli át. Nem hiszem, hogy minket lehet felelőssé tenni Görögország csődjéért, Portugália, Belgium, Olaszország és más országok rendkívül nehéz helyzetéért. Körülöttünk nem várt módon romlottak meg a körülmények. Ehhez pedig nekünk alkalmazkodni kell. Ha nem tettük volna meg mindazt, amit tettünk, akkor Magyarországon már réges-rég államcsőd lenne. Mert hogyha nem csökkentettük volna az államadósságot, akkor most nem ez lenne a mérték, hanem sokkal nagyobb. Ha nem hoztuk volna le a deficitet a fölére, akkor már rég bedobhattuk volna a törlőközt. Ha nem csökkentettük volna radikálisan az államigazgatási bürokráciát, ha nem feleztük volna meg az önkormányzati képviselők meg a parla-

menti képviselők létszámát – az ehhez kapcsolódó apparátussal és mindennel együtt –, ha mindazokat az intézkedéseket nem tettük volna meg, akkor most már réges-rég államcsődben lennénk. Az, hogy talpon tudtuk maradni, elkezdte Görögország sorsát és a nemzeti érdekeinket érvényesítjük, persze ezer nehézség közepette, az azért van, mert nagyon gyorsan és nagyon határozottan meg tettük azt, amit meg kellett tennünk a választások után. Megjegyzem, hogy ezt viszont azért tehetjük meg, mert megvan a kétharmados többségünk. Ha Magyarországon nem lett volna kétharmados többség, és nem lennénk – Európában egyébként példátlan módon – olyan cselekvési szabadságban, hogy a parlamentben nagyon gyorsan tudunk reagálni a megváltozott körülményekre, akkor már rég lehúzhattuk volna a rolót.

– A kétharmados többség birtokában és a törvénykezési dömping keretében nem követel el hibákat? Nem lenne, amit ma már máshogy csinálna?

– Amikor ilyen szintű törvények vannak, mint a közoktatási, a felsőoktatási, az önkormányzati, az alkotmány... amikor több törvényt hoztunk, mint bármelyik évben '90 óta, akkor aki azt mondja, hogy ebben nincsenek hibák, kapufák, mellérágások, az nem tudja, hogy miről beszél. Biztos, hogy hibákat követünk el. De azt gondolom, hogy stratégiai jellegű, vagy irányvonalbeli tévedés nem volt. Azt tettük, amit tennünk kellett – egy csomó esetben azért, mert egyszerűen nem volt hova hátrálni. Van, amikor az ember nem azért olyan bátor, mert eleve olyan bátornak született, hanem egész egyszerűen azért, mert nincs visszaút. Akkor viszont nincs más, mint sisakostélyt le, pajzs föl, lándzsa szögbe, aztán hajrá. Nekünk ezt kellett tenni, amikor átvettük a kormányt. Most harcban vagyunk, tehát ez megköveteli a szükséges fegyelmet és rendezettséget, ugyanakkor mi készek vagyunk a józan tárgyalásokra és a kompromisszumokra is. Van az a mondas, hogy ha békét akarsz, készülj a háborúra. Nem kell

presztízs-kérdést csinálni a kérdésekből, de lábhoz tett fegyverrel soha nem lesz jó megállapodás. Most ez egy nagyon távoli példa, de hirtelen csak ez jutott eszembe, hogy Magyarországnak itt van az egész trianoni tragédiája. Ha Magyarországon egy Kemal pasa lett volna, mint a törököknél, akkor lehet, hogy hosszú háború van, vér, könny és szenvedés, de Törökország megmaradt... az angolok Isztambulban voltak, a görögök Anatólia közepén. És akkor Kemal pasa összekapta Törökországot vérrel, verejtéssel és könnyel, de megmentette Törökországot. Magyarországon mi történt? Károlyi Mihály meg Linder Béla. Nem mondom azt, hogy nem érték volna területi veszteségek Magyarországot. Na de nem mindegy, hogy ezek a területi veszteségek mondjuk Dél-Erdélyre vonatkoznak, vagy a magyar többségű Észak-Erdélyre. Na most itt is hasonló a helyzet. Amikor harcban állunk, akkor sebeket kapunk és vannak veszteségek. De egy dolog biztos, hogy amit a balliberális oldal ajánl, hogy kiüvről vezényeljük Magyarországot és lábhoz tett fegyverrel álljunk egy csatában, az öngyilkosság. Csak a nemzeti érdek számít. De ezt akkor tudjuk érvényesíteni, hogy nem fojtjuk magunkba, hanem világá kiáltjuk – főleg amikor ténylegesen igazunk van. Igen, offenzív kommunikációt kell folytatni, kimutatva, hogy a minket ért támadások miatt és mennyiben abszurdak, és milyen hátsó szándékok húzódnak mögötte, és így folytatni azokat a tárgyalásokat, amelyek a magyar érdekekkel összhangba hozhatók. Azt gondolom, hogy pontosan ezt tesszük. De azt is látni kell mindenkinek, hogy ha most pillanatnyi könnyebbségért lényegi dolgokat, szuverenitásbeli dolgokat adnánk fel, annak nagyon hosszú távú következménye lesz. Tíz év, húsz év, harminc év múlva. Pillanatnyi nyomáscsökkentésért nem szabad feladni olyan nemzeti érdekeket, amelyeket utólag aztán nem tudunk visszahozni.

Az átmenethez erős társadalomra van szükség

FORRÁS: MTI

Orbán Viktor a kelet-európai átmenet tapasztalatairól tartott előadást Bejrútban, a Demokratikus Centrupártok Internacionáléja (korábbi nevén Kereszténydemokrata Internacionálé) január 27-i, az arab világ változásairól szóló konferenciáján, ahol elmondta, hogy Magyarországon a posztkommunista korszak lezárásához 20 év kellett, míg például Csehországban elég volt ehhez 6 is. A kormányfő hozzátette: az átmenet során figyelemmel kell lenni a társadalom kulturális gyökereire és szociális szükségleteire és nem szabad elveszíteni az emberek bizalmát. A demokrácia közös értékek tiszteltetésén támaszkodik, ugyanakkor a demokrácia rendszernek a vezetést is biztosítani kell az ország számára.

Az európai demokrácia vagy keresztény lesz, vagy nem lesz

– Folytatás az 1. oldalról –

„A most lezajló vitának volt európai aspektusa, ideológiai része is. A mi eszméink keresztények, a nemzeti érzést, a családot a jövő alapjának tekintik. Ez az álláspont, attól, hogy kisebbségben vagyunk veled, még európai.” Orbán Viktor Robert Schumannról, az Európai Szén- és Acélközösségek egyik atyjától is idézett: az európai demokrácia vagy keresztény lesz, vagy nem lesz.

„Ami a konkrétumokat illeti, engedjék meg, hogy elkezdjem azt a vitát, amit a konkrét kérdésekben kell lefolytatni a bizottsággal. Nekünk nincs vitánk a bíróság függetlenségéről” – mondta Orbán, aki szerint a bírók nyugdíjkorhatárának kérdése nem igazságszolgáltatási kérdés, hanem nyugdíjrendszerbeli – ez utóbbi pedig szerinte már fenntarthatatlan volt, és egyszerűen csak egységesítették a nyugdíjkorhatárt, valakinek ettől emelkedett, valakinek ettől csökkent a korhatára.

A jegybanki függetlenség kérdésében támadt kifogások

187 mérkőzés, 13 győztes – Deák András asztalitenisz emlékverseny ötödször

Január 21-én ismét megtelt az Ormai László asztalitenisz csarnok a KDNP Sportbizottsága és a Regnum Marianum Sport Egyesület által közösen meghirdetett asztalitenisz versenyre, mely ötödik alkalommal adott lehetőséget amatőr – és idén először igazolt – versenyzők számára, hogy megmutassák játéktudásukat.

FORRÁS: KDNP.HU

Természetesen a rendezvény leg-
alább ennyire hangsúlyos célja a kö-
zösségi együttlét és az önfeléd
játék lehetőség biztosítása volt,
adózva ezzel is András barátunk
emlékének.

Soltész Mik-
lós államtitkár
megnyitó szavait
követően 12 asztalon kezdődtek meg a
küzdelmek. Szükség is volt ennyi já-
téktáblára, hiszen a nap
során 13 kategória
versenyét kellett le-
bonyolítani. A kate-
góriánkénti
indulásokat számítva
összesen 152 neve-
zést regisztráltak a
szervezők és 187
mérkőzést kellett le-
játszani ahhoz, hogy
minden osztályban és
korosztályban győz-
test lehessen avatni.
Így aztán nem csoda,
hogy a rendezvény
jócskán a késő dél-
utáni órákig tartott.
Játék, jó hangulat és
baráti együttlét – ez
jellemezte idén is az
eseményt, amelyhez

természetesen hozzátartoztak az iz-
galmas és küzdelmes csaták, amelyek
az igazi sportszerűség szellemében
zajlottak.

A győzte-
sek és helye-
zettek között
több, az előző
években is si-
kerrel szere-
pelt játékos
neve olvas-
ható, de szá-
mos új részvevő is letette névjegyét az
idei torna során.

Deák András
(1951–2007)

A Budapesti Műszaki Egyetemen
1980-ban gépészmérnök szakon
szerzett diplomát. Alapítója a Nagy-
családosok Országos Egyesületének.
1989-ben lépett be a KDNP-be,
1994. december 11-én győzött
egyéni kerületében, majd Belváros-
Lipótváros társadalmi megbízatású
alpolgármesterévé választották.

1997. augusztus 30-án a Győrben megalakított Magyar
Kereszténydemokrata Szövetség ügyvezető titkára lett,
majd alelnökké, végül budapesti elnökké is megválasz-
tották. 1998-ban a Fidesz listáján országgyűlési képvisel-
jelölt volt. 1998 őszén a Fidesz–MDF közös
budapesti listájáról bejutott a fővárosi közgyűlésbe.
2004 tavaszán lett országgyűlési képviselő. 2004 má-
jusától novemberig a kulturális- és sajtóbizottságban
dolgozott, majd a gazdasági bizottság tagja volt. 2006-
ban Budapest 15. választókerületében, a XI. kerületben
szerzett egyéni mandátumot. Betöltötte a KDNP frak-
cióvezető-helyettesi tisztségét.

Eredmények: Regisztrált női – 1. Szigeti Szonja, 2. Deák Edit, 3. Herendi Szabó Csilla; Női – 1. Csernovicz Diána, 2. Lakatos Emese, 3. Deák Réka; Ifjúsági leány – 1. Zaymus Timea, 2. Galambos Noémi, 3. Szentannai Blanka; Szuper regisztrált férfi – 1. Krebs Zoltán, 2. Tomory Géza, 3. Héjj Ádám; Regisztrált férfi – 1. Czétényi János, 2. Tomásovits Ádám, 3. Marossy Dénes; Senior – 1. Bogáthy Gyula, 2. Berndt Imre, 3. Hethéssy Jenő; Férfi – 1. Sziráki Gergő, 2. Hegedűs Márk, 3. Jákó Gergely; Ifjúsági fiú – 1. Padányi Bendegúz, 2. Bokor István, 3. Padányi Boldizsár; Serdülő fiú – 1. Kristóf Pál, 2. Horváth Benedek, 3. Tóth Sebestyén; Női páros – 1. Herendi Szabó Csilla–Szigeti Szonja, 2. Deák Edit–Deák Réka, 3. Zaymusné Szanka Judit–Zaymus Timea; Regisztrált férfi páros – 1. Héjj Ádám–Jákó Gergely, 2. Krebs Zoltán–Czétényi János, 3. Bucsy Levente–Tyukász Tamás; Férfi páros – 1. Hethéssy Jenő–Fodor Artur, 2. Sziráki Gergő–Földesi Róbert, 3. Pintz György–Zaymus Vince; Vegyespáros – 1. Héjj Ádám–Herendi Szabó Csilla, 2. Tomásovits Ádám–Szigeti Szonja, 3. Sziráki Péter–Csernovicz Diána.

Keveset tudunk a kitelepítésekről

Réthelyi Miklós az „Országgyűlési határozat a kommunista diktatúra által kitelepítettek, valamint az őket befogadók emlékének megőrzéséről” című konferencián január 31-én elmondta: hiába állnak rendelkezésre kiállítások, jelennek meg szakmunkák, a társadalom nagy részének még mindig fehér folt e súlyos öröksége, mely jövő nemzedéknek okozott nemcsak a büntetett családoknak, hanem egész Magyarországnak.

FORRÁS: KDNP.HU

„Még mindig nem beszéltük ki a témát, hiszen a kádári konszolidáció legnagyobb találmánya, a kollektív amnézia máig hat” – fogalmazott a nemzeti erőforrás miniszter a Konrad Adenauer Alapítvány (KAS) és a KDNP „A kommunizmus bűnei” munkacsoportja által rendezett szimpóziumon. Szerinte, amíg történelmünk e sötét részének feltárása meg nem történik, az elhallgatott bűn súlya ránk nehezedik, és rombolja fiatal demokráciánkat. A kommunizmus a nácizmussal ellentétben nem vállalta nyíltan a terrort, de attól még a félelem állandó fenntartásával a terrort tették a rendszer mozgatójává és fenntartójává – mondta a Réthelyi Miklós.

A miniszter elmondta: a kitelepítettek legfőbb célja a polgári elit lefejezése volt, és az ötvenes évek kitelepítései egyszerre voltak megelőző és megtorló intézkedések. Eötvös

Péter, a munkacsoport vezetője arról beszélt, hogy a magyar lakosság vajmi keveset tud a Rákosi-korszak, a 40-50-es évek nyílt terrorjáról. Hangsúlyozta: ma már úgy nő fel több generáció, hogy újkori történelmünk legegységesebb összefüggéseit, tényeit meg sem ismeri. Bármilyen formában történik is az ártatlanok elhurcolása, az emberiség elleni büntetés, ami nem évül el – mutatott rá, és egyben szólt arról: a kutatás nehézségeire jellemző, hogy az MSZP „házi archívuma”, a Politikatörténeti Intézet tárolja az 56-os anyagok jelentős részét.

Hans Kaiser, a KAS magyarországi irodájának vezetője a történeteket a megvalósított embertelenségnek, az egyes emberek méltósága sárba tiprásának nevezte. Ennek nem szabad még egyszer megismélnődnie – mondta, és felszólított mindenkit: újból és újból mondják el ezeket a történeteket, adják tovább, hogy a fiatalok is megismerhessék azokat.

Az összetartozás köteléke szorosabbá vált

Sepsiszentgyörgy nyerte február 6-án a Kárpát Kupáért rendezett kézilabdatornát, amelyen összesen hat csapat küzdött: ezek a felvidéki Gútáról és Naszvadról, a vajdasági Adárról, Budapestről, valamint Sepsiszentgyörgyről és Kézdivásárhelyről érkeztek. A rendezvény fővédnöke Orbán Viktor, Magyarország miniszterelnöke, akit helyettese, Semjén Zsolt nemzetpolitikaiért felelős miniszterelnök-helyettes, a Kereszténydemokrata Néppárt elnöke a vasárnapi díjátadó gálán.

FORRÁS: KDNP.HU

Köszöntőjében Semjén Zsolt rámutatott: természetes az, hogy Felvidék, Délvidék, Erdély és Magyarország egy helyen van, hiszen szellemekben, történelmi háttérben a különböző vidékekről érkező magyarok nem különböznek. A miniszterelnök-helyettes hangsúlyozta:

azzal, hogy a határon túl élő magyarok könnyen juthatnak állampolgársághoz, az összetartozás köteléke szorosabbá vált.

Vastaps volt a sportcsarnokban, mikor a díjazást megelőzően Tamás Sándor, Kovászna Megye Tanácsának elnöke Székelyföld zászlaját átadta Semjén Zsoltnak, arra kérve, hogy „a zászlót tegye az azt megillető helyre a dolgozószobájában. Legyen büszke

erre a zászlóra, hiszen mi is büszkék vagyunk arra, hogy székelyek vagyunk.”

A kupát február 4-én, szombaton Antal Árpád András, Sepsiszentgyörgy polgármestere nyitotta meg: „A sport mindig építi a közösséget: amikor a Kárpát-medence különböző térségeiből érkező magyarok játszanak, az mindenképp jó dolog” – fogalmazott a városatya.

A tornán a 6. helyet Gúta, az 5-et Kézdivásárhely, a 4-et Naszvad, a 3-at Ada, a 2-at a Budapestet képviselő ferenfvárosiak szerezték meg, a győzelemért járó Meditop Kupa pedig Sepsiszentgyörgyön marad a jövő évig, amikor a jubileumi rendezvényre Budapesten kerül majd sor. A legjobb kapusnak járó díj is Sepsiszentgyörgyöt illette meg, ezt a hazaiak részéről Bodor Enikő vehette át.

